

Πολιτική υποκρισία

ΤΟΥ Ι. Κ. ΠΡΕΤΕΝΤΕΡΗ



Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ παρέδωσε προχθές στη Βουλή μαθήματα «πολιτικού πολιτισμού» στην αξιωματική αντιπολίτευση, δίνοντας σαφείς οδηγίες πως βολεύεται καλύτερα να τον αντιπολιτεύονται. Αυτά, βεβαίως, τα λέει τώρα που πήρε το πάνω χέρι. Διότι όταν ο Σημίτης τον είχε στο ένα πόδι και δεν μπορούσε να πάρει ανάσα, τότε ο σημερινός Πρωθυπουργός δεν είχε ακούσει τίποτα για «πολιτικό πολιτισμό» και ούτε είχε πρόβλημα να υβρίζει και να συκοφαντεί τους αντιπάλους του – «*αρχιερέας της διαπλοκής*» κ.ο.κ.

Στο πλαίσιο (υποθέτω) του ίδιου «πολιτικού πολιτισμού», ο ίδιος Πρωθυπουργός επισκέφθηκε έκθεση φωτογραφιών του *Ανδρέα Παπανδρέου*, όπου τον υποδέχθηκε και τον ξενάγησε ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης σαν να μην τρέχει τίποτα. Ο μεν Πρωθυπουργός είχε μια δωρεάν ευκαιρία να κάνει υπερκομματική φιγούρα. Στον δε αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης τον λογαριασμό για την ωραία ξενάγηση τον έστειλε η MRB.

Είναι ο ίδιος (υποθέτω) «πολιτικός πολιτισμός» που οδήγησε τους πρώην υπουργούς Αμύνης του ΠΑΣΟΚ να συμφάγουν με τον νυν και πρώην υπουργό Αμύνης της ΝΔ. Συνέφαγαν, δηλαδή, με αυτούς που, εν τώ μεταξύ, τους έχουν κάνει ρόμπες για τους εξοπλισμούς, που τους έστειλαν σε εξεταστικές επιτροπές της Βουλής, που τους έχουν κατηγορήσει για τα πάντα και οι οποίοι κηλίδωσαν ενδεχομένως ανεπανόρθωτα την πολιτική υπόληψή τους. Εντάξει να συντρώγουν διώκτες και διωκόμενοι. Αν δεν τους νοιάζει, κανένα πρόβλημα. Αλλά να χαριεντίζονται κιόλας;

Διότι, αν όλα αυτά αποτελούν τον νέο «πολιτικό πολιτισμό», τότε ευχαριστώ πολύ. Προτιμώ τον παλαιό. Προτιμώ, δηλαδή, την εποχή που οι πολιτικοί έκαναν αντιπαράθεση και όχι δημόσιες σχέσεις με τους αντιπάλους τους. Όταν είχαν απόψεις αντίθετες και όχι απλώς διαφορετικές. Όταν οι «θύτες» και τα «θύματα» ή οι «έντιμοι» με τους «ανέντιμους» δεν έλεγαν καλαμπούρια γύρω από το ίδιο τραπέζι. Όταν ο Πρωθυπουργός και ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης δεν επαίρονταν ότι έχουν «φιλικές σχέσεις», διότι κανέναν δεν ενδιέφερε τι σχέσεις έχουν. Όταν η αντιπολίτευση ασκούσε αντιπολίτευση και η κυβέρνηση προσπαθούσε να κυβερνήσει.

Διότι άλλο «πολιτικός πολιτισμός» και άλλο πολιτική υποκρισία. Δεν γίνεται να είναι και μαζί και χώρια. Ούτε μπορούν να υποκρίνονται πως δεν τους χωρίζει τίποτα. Διότι αν δεν τους χωρίζει τίποτα, τότε το μόνο που τους χωρίζει είναι η εξουσία, ποιος είναι υπουργός και ποιος δεν είναι. Μόνο που αυτός δεν είναι επαρκής λόγος για να κάνει κανείς πολιτική – ρωτήστε και τις δημοσκοπήσεις...

jptetenteris@dolnet.gr



9 771108 409163

26